

tim poslovima vodile su se računske knjige, a o tome se morao brinuti općinski camerarius, koji je pri konačnom obračunu primao od kolektora, u ime općine, prihod u naravi ili novcu. Treba još spomenuti, da je općina davala općinske školje i predio oko rta Ražnjića u zakup na javnoj dražbi, te je i to predstavljalo izvjesni općinski prihod.

U ugovoru od g. 1265., sklopljenom između Marsilija i Korčulana, veli se, da je globe i decime (desetine) primao dotada knez, a unaprijed će ih primati općina, koja će u naknadu za to davati knezu plaću od 50 librâ mletačkih malenih dinara. U ugovoru se ne spominje, koje su to globe, ali lako je pogoditi, da su to bile sudske.

Važan su i obilat općinski prihod bile te razne sudske novčane globe, koje su osuđenici morali plaćati općini, i to ne samo u kriminalnim osudama, već i u civilnim radi neispunjenja obveza između privatnih stranaka, pri čemu je jedan dio globe išao privatniku, koji je dobio parnicu ili bio oštećen, ali i jedan dio općini. Koje su se globe plaćale, može se dobro vidjeti iz raznih poglavlja korčulanskog statuta i zbirke reformacija.

Koje su bile »decime« (desetine) i od čega su se primale, u tom se ugovoru od g. 1265. također ne govori. Mogli bismo praviti o tom razne kombinacije. Tako bismo između ostalog mogli uzeti, da je naziv »decime« uopće označavao razne namete, koji i nijesu morali baš značiti deseti dio, jer eto za Korčulu sigurno znamo, da se taj naziv »decima« upotrebljavao i za podavanja crkvi, a uistinu se plaćalo manje od desetine. Izričito se spominje, i to kasnije u zbirci reformacija, samo desetina, koja se plaćala kod prodaje ribe kao deseti dio količine ribe u naravi ili vrijednosti u novcu, i desetina, koja se plaćala na izvoz vapna. O tome ćemo još niže progovoriti te ćemo vidjeti, da se desetina ribe zvala i drugim nazivima.

Konkretnije možemo govoriti o općinskim prihodima, zvanim *doana* ili *duana* ili *datum*. Ni u starijoj ni u novijoj redakciji statuta ne veli se, koji su to daciji ili duane. Jedino u poglavlju 45. stare redakcije i 51. poglavlju nove veli se, da onaj, koji bi htio izbjegnuti plaćanju dacija, ima da po otkriću prijevare za kaznu plati trostruku svotu. U starijoj se redakciji govori o daciju, koji odredi knez ili malo vijeće, a u novijoj o daciju, koji odredi vlada